

ביום הזה שלוש סעודות צריכים בני המלך לזרען ולערוך שלחנות בשבייל קבוע המלך, כמו שבארנו. וכשהמזדמן בו חג או זמן, לא יסדר אדם שני שלחנות בכל סעודת, אחד לשפט ואחד לאורה, משום שבחותם (שמואל ב ט) על שלחן המלך תמיד הוא אכל, ההנאה היא באשלחן המלך לאוטו האורחים שבא אליו. ועל כן ציריך אדם לערך שלחן שלם למלך, והוא נוחן מפניו לאורה.

אמר רבי אלעזר, הסעודה השלישית של שבת, שנקרה בה אורח, האם עוזבים אותו לא עוזבים אותו? אם לא עוזבים אותו, נמצא והוא אורח דחיי משלהן המלך. ואם עוזבים אותו, נמצא פגם בשלחן המלך. אמר לו רבי שמואן אביו, למלך שנקרה לו אורח, ולקח מאכל מלפניו והעהלו לאורה. נמצא, אף על גב שהמלך לא אכל עמו - ממאכל המלך הוא אכל, והמלך נתן לו לאכל. וכל זה משום שהוא אורח המלך. ובבית רב המנוחא סבא לא חוששים לאורח בשעה זו, ואחר כך עורכים שלחן לאורה.

ביום הזה אסור דברior, זהו שבחות (ישעה נה) ממצא חפץ ודבר דבר. ושינויו, חפץ כתוב, משום שבים זה נקשרת בו כל האמונה. אמר לו רבי אלעזר, ואיך אנו עושים שלא לערך (טלך) סעודת המלך לאורה, שהרי ארבעה עשר שחל להיות בשבת, עשרה שעודה המלך לפסח, אף על גב שאנו הקורח שלו.

אמר לו, כי אני אומר, שם הוא האורחים שלו - כל אותו יום יכול להעלות אותו, ואם לא - איןנו

אמר ליה הכי אמין דאי הוא אושפיזה, (כל שהוא יומא) יכל לא לסלקא ליה,

בhai יומא, תלת סעודתאן בעין בני מלכא, זמנא, ולסרא פתורי. בגין יקרא דמלכא, כמה דאקיינא. וכד אודמן ביה חגא, או זמנא, לא יסדר בר נש תרי פתורי בכל סעודתא, חד לשפט, וחד לאושפיז, בגין דכתייב, (שמואל ב ט) על שלחן המלך תמיד הוא אכל, ספוקא הויא בפתורא דמלכא, לההוא אושפיז דאתיא ליה. ועל דא בעי בר נש לסדיורי פתורא שלימא למלך, והוא יhib מיניה לאושפיז.

אמר רבי אלעזר, סעודתא תליתה דשבת, פד אערע ביה אושפיז, שבקין ליה או לא שבקין ליה, אי לא שבקין ליה, אשתח אושפיז דחיא מפתחורא דמלך, אי שבקין ליה, אשתח פגימו בסעודתא דמלך.

אמר ליה רבי שמואן אבוי, למלך דאייערע ביה אושפיז, ובטייל מיכלא מקמיה, וסלקא לאושפיזה, אשתח אף על גב דמלך לא אכל עמייה, ממייכלא דמלך קא אכילת, ימלך יhib ליה למיכיל. וכל דא, בגין דהוא אושפיזה דמלך. ובבי רב המנוחא סבא, לא חיש לאושפיז לאושפיז בשעתא דא. ולבתר מסדרי פתורא לאושפיז.

בhai יומא מלולא אסיר, הדא הוא דכתייב, (ישעה נה) ממצא חפץ ודבר דבר, ותנן חפץ כתיב, בגין דhai יומא כל מהימנתא אתקשר ביה.

אמר ליה רבי אלעזר, והיה עבידנא דלא לסרא (ס"א לסלקא) סעודתא דמלך לאושפיז, הדא ארביסטר דחל להיות בשבת, סלקא סעודתא דמלך לפסחא, אף על גב דלאו איהו אושפיזה.

אמור